

Farul Creștin

ROMANI.

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VIII. No. 37
Apare în fiecare Sămbătă

Redacția și administrația: Arad, Strada Lăe Barna
Inscris la Trib. Arad, secția III. No. 6/1939

Săbătă,
16 Iunie 1940

M. S. REGIEILIE MIHAI I. A DEPUȘ JURĂMÂNTUL

În ziua de 6 Septembrie la orele 8 dimineața Majestatea Sa Regele Carol II a abdicat de la Tronul României.

În urma acestei abdicări s'a suit pe Tron Măria Sa Mihai, Marele Voevod de Alba-Iulia, Moștenitorul Tronului, născut la 25 Oct. 1921.

La orele 9.30 la Palatul Regal Majestatea Sa Regele Mihai I a depus jurământul în fața Domnului General I. Antonescu, Șeful Statului și Președintele Consiliului de Miniștri, a I. P. S. Nicodim, Patriarhul României și a Domnului D. G. Lupu, Primul Președinte al Înaltei Curți de Casație.

Jurământul Majestății Sale este următorul:

„Jur credință Națiunii române.”

„Jur să păzesc cu sfințenie legile Statului.”

M. S. REGELE MIHAI I.

„Jur să păzesc și să apăr ființa Statului și integritatea teritoriului României.”

„Așa să-mi ajute Dumnezeu,

MIHAI”.

Zi predestinată

Vineri, 6 Septembrie, ziua în care încetează un regim, ziua în care începe o eră nouă în istoria românilor, ziua în care își începe domnia M. S. Regele Mihai I, este trecută în calendare cu mențiunea:

„MINUNEA ARHANGHELULUI MIHAIL”.

Coincidență semnificativă și de bun augur, reprezintă faptul că mișcarea tinerilor legionari a izbândit în ziua patronului lor „Arhanghelul Mihail”.

Farul Creștin

Foale religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet
Editor responsabil N. Oncu

Anul VIII, No. 37 Sâmbătă 14 Sept. 1940
 Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.

In străinditate 300 lei.

In Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decît cu
 trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Lăe Barna 4.

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei

DELA REDACȚIE

Primul număr al acestei reviste a apărut LA 1 IANUARIE 1933, în Arad, sub conducerea fr. LUCASA SEZONOV ȘI IOAN COCUȚ, IAR CASIER FR. N. ONCU.

A apărut în mod regulat de două ori pe lună, ducând fiecărui abonat și dând fiecărui cititor mângăierea sufletească, bucurie launtrică, îmbărbătare, inspirație și mai multă cunoștință a adevărului Evangheliei. A fost un predicator, care de două ori pe lună, a vizitat familia celor abonați, a stat de vorbă cu fiecare în parte, s'a interesat de starea inimii lor, le-a sămănat speranța.

LA DATA DE 1 IANUARIE 1938, a început să apară săptămânal. Astfel a putut mai des, să împartă ceace avea. Sâmbătă după Sâmbătă bătea la ușa celui abonat. Prin ajutorul Domnului, a ajuns să fie iubit și îmbrățișat din ce în ce mai mult. Intre el și abonați, s'a creiat o adevărată prietenie și legătură.

A căutat din ce în ce să devină mai bun, mai bogat și mai frumos. Și slavă Domnului, că a ajuns. Din foia mică a crescut în Farul Creștin de acum.

Astăzi el e un adevărat „far”. Lumina răspândită, razele împrăștiate de el au fost și sunt o adevărată binecuvântare pentru cei ce-l citesc.

In decursul acestor opt ani de

RESPONSABILITATEA PERSONALĂ

Tradusă din englezește de W. Iosivescu

Fiecare din noi va da lui Dumnezeu o socoteală despre sine. Daniel Webster a spus, că: „Cel mai mare gând pe care el l-a avut totdeauna, a fost: „Dumnezeu și responsabilitatea mea personală față de El”.

Noi trebuie să dăm socoteală lui Dumnezeu, pentru cunoștința noastră față de adevăr (în ce măsură am cunoscut adevărul); tre-

bue să dăm socoteală de influența noastră asupra lumii (bună sau rea, cum a fost) și de oportunitatea noastră (folosită sau nefolosită în lucrul Împărăției lui Dumnezeu). Noi trebuie să învățăm, că Dumnezeu ne iubește, în să dacă noi refuzăm iubirea Lui. El nu ne poate scuti de răspundere, ci din contră, mărește răspunderea noastră.

apariție regulată, a întâmpinat și multe greutăți. Nu odată nori negrii și ceață groasă au încercat să-i oprească lumina, dar razele Farului au străbătut și au trecut prin toate. Valurile lovesc, dar nu sunt în stare să-l doboare.

Pentru viitor rugăm din nou pe toți cei ce iubesc Farul și lucrarea lui să ne sprijinească prin facerea de noi abonamente.

Dela început vă asigurăm și promitem că, Farul va apare regulat, ca și până aici. Credem, că am dat destule dovezi de sinceritate și conștiinciozitate în această lucrare. Suntem cu toți convinși, că Dumnezeu ne poartă în carul Său de biruință.

Deci, înainte. Cu încrederea în ajutorul și în sprijinul Celui ce ne-a mântuit, pășim în viitor. El are multe binecuvântări pentru noi. Viitorul va fi de aur. Stâlpi ai Farului fiți tari. Farul se reazămă pe voi. Astăzi el vă cere din nou, să vă rugați pentru el, să-l sprijiniți și să faceți noi abonamente. Vrem să creștem, să devenim mai tari. Avem planuri mari și credem că Domnul ne va ajuta pentru realizarea lor.

Cu Dumnezeu înainte!

• • •

Rugăm din nou pe toți acei ce au primit Farul pentru a-l vinde cu bucată, să ne trimită banii pentru Farul vândut până la 1 Septembrie 1940.

Precum și pe acei ce-l au prin

bisericii și nu l-au plătit, îi rugăm călduros a-l plăti, fiindcă avem greutăți. — Banii pentru Farul să se trimită la casier Nicolae Oncu, Arad, Str. Blanduziei No. 4.

• • •

In numărul acesta al Farului publicăm MANA ZIENICĂ.

Lecțiunile sunt tălmăcite de fr. NICHIFOR MARCU.

Avem în depozit

GEOGRAFIA PALESTINEI

sau

TARA CĂRTII

Cea mai frumoasă descriere făcută într'un spirit creștin a țării făgăduite, a locului unde s'au întâmplat și au trăit persoanele din Biblie.

•

Pentru societățile tineretului recomandăm următoarele cărți:

Vieța lui dr. David Livingstone,
 Vieța lui G. H. Spurgeon,
 Puterea misiunii,
 Credința și misiunea baptistă,
 Vieța de familie din Biblie,
 Doctrinile Bibliei, etc., etc.

VOI SUNTEȚI CASA LUI DUMNEZEU

de Nicșifor Marcu

Toată legea Vechiului Testament cu orânduirile ei, a fost o umbră. A fost un așezământ trecător, care ținea locul unui așezământ veșnic, care trebuia să viadă. Când a venit Domnul Isus, lumina revelației devine, ne-a luminat definitiv și pentru totdeauna. Toată măreția orânduirilor Vechiului Testament s'a desființat. Preoția levitică cu slujirile jertfelor ei a fost înlocuită cu Hristos, marele preot. Legământul celor zece porunci săpat în pietre dimpreună cu chivotul, a fost înlocuit prin sângele legământului celui nou și veșnic. Rămănea în picioare mărețiile templului, pe care nu te mai puteai sătura să le admiri. „Invățătorule, uită-Te ce zidiri și ce pietre?” Marcu 13. 1. Ucenicii și toți ceilalți muritori de câte ori vedeau minunatul templu rămăneau fermecați și nedumeriți de construcțiile lui. Au trebuit să zidească mii de oameni zilnic, ca să poată fi terminat în patruzeci și șase de ani. Acest templu pentru Dumnezeu unic, care era minunea templului n'a fost recunoscut de Duhul Sfânt care zice:

„Voi sunteți templul lui Dumnezeu”.

1 Cor. 3. 16

Aceasta este cea mai frumoasă descoperire cerească. Adică Dumnezeu nu se va mai descoperi în clădirea făcută de om, ci în zidirea făcută de El. În templu Dumnezeu vorbea din sfânta Sfintelor, dinlăuntru glasul Domnului răsună deasupra chivotului. Acum glasul Domnului răsună din Sfânta sfintelor a omului. E foarte interesant, că cei ce au auzit glasul Domnului, l-au auzit bine cu urechea, totuși ei spun, că persoana întreagă a fost mișcată că, a venit dinlăuntru.

Cine poate fi templul lui Dumnezeu?

Cine îndeplinește condițiunile simbolizate ale templului de piatră. Condițiunile sunt simbolizate prin lucruri, care preînchipuiesc ceva veșnic.

1. **Toiagul** care infrunzise. Aceasta arată starea noastră naturală, toiag uscat. Pentru ce e bun? Se folosește omul de el, apoi îl aruncă în foc. Așa e fiecare în starea obișnuită. Mort, fără vlagă, fără vicia, nu poate crește

orice ar avea. Acest toiag a fost pus în fața lui Dumnezeu într-o noapte și astfel a înfrunzit, a înflorit, apoi a copt migdale. Inseamnă că tu, care ai fost ca un baston uscat, mort în păcate, ai stat în fața lui Dumnezeu, ai fost născut din nou, ai adus roada lui Dumnezeu. Dacă nu ești născut din nou, nu ești casa lui Dumnezeu.

2. **Tablele legământului.** Aceste table erau contractul între Dumnezeu și popor, că poporul este posesiunea divină, atât timp, cât ține legământul. Dacă păcatele tale nu sunt spălate prin sângele lui Hristos, și dacă nu te-ai predat lui Dumnezeu prin acest contract, atunci nu ești casa lui Dumnezeu, ci un atelier, unde se făuresc nelegiuiri.

3. **Mana** era hrana zilnică din cer, pentru popor. Dacă zilnic, fiți atent nu din Duminecă în Duminecă, iai hrană sufletească părtașie cu Dumnezeu, atunci ești casa lui Dumnezeu.

Curățirea templului

Un templu trebuie curățit din când în când. Marele templu dela Ierusalim a fost curățit de multe ori, de diferiți idoli urăcioși. Când însă nu făceau curățirea, atunci venea distrugerea templului. Așa este cu orice sfânt trebuie să-și curățească templul de

Astartea, zeița războiului. De câte ori au jertfit acestui idol! De câte ori în templul tău nu se înalță jertfe de război de moarte împotriva cuiva? Dacă se vor mai înalța astfel de jertfe și dacă nu vrei acum să curățești templul tău, vei fi nimicit.

Chemos o urăciune de idol a Moabilor. Cine a vrut să subjuge să robească pe alți, trebuiau să-i jertfească lui. Israel n'avea Dumnezeu să robească, ci ca să lumineze popoarele. Când poporul vroia să robească, îi aducea jertfe lui, spurcând templul sfânt, se făcea rob idolului. Ia seama, poate vreți ca la porunca ta, toți să fie robi, să asculte orbește tu și numai tu să fii totul, atunci fii sigur, că în fiecare zi jertfești acestui idol urăcios, care are multe altare în tine. De nu le vei distruge, te vei distruge.

Baal Peor idolul plăcerilor. În drum spre Canaan, au dat de acest idol-zeu. Acest zeu nu primea jertfa până nu făcea anu-

mite păcate. 24.000 de evrei tineri au fost omorâți într-o singură zi. Numeri 25. 9. Nu cumva... gândește-te bine numai jertfești acestui idol? Dacă nu vei curăți templul Domnului de acest idol, sau de Moloh, Baal, atunci garantat că vei fi nimicit.

Vișelul de aur numără astăzi milioane de închinători, nu cumva ai în inima ta un altar pentru acest idol? Destul, destul ai spurcat templul și ai jertfit acestor sumedenii de idoli, curăță templul lui Dumnezeu, că ești în mare primejdie.

După ce ai scos afară aceste urăciuni, după ce a rămas templul curat, păzește-te bine de:

Foc străin

Dumnezeu i-a spus lui Moise, ca în templu să fie numai foc sfânt, care trebuia să se mențină în templu. Acest foc era din cer. Fii lui Aron Nadab și Abihu n'au ținut seamă de aceasta poruncă. Ei au luat foc de afară și l-au adus în cort. În clipa aceea au fost omorâți. Sunt foarte mulți, care dela o vreme numai foc străin întrebuintează. O nu vă jucați cu acest foc, că veți fi arși.

Mândria foc din iad. Foc de înălțare, de superioritate, de înfumurare. Cine are acest foc, crede că nimeni ca el — el n'are pe-reche în ochi lui, ar vrea să se asemene cu cineva, dar în zădar. Fără el nimic nu trebuie să se întâmple. Tot ce se face fără el, e foarte rău. Toată descoperirea, toată înțelepciunea în sfârșit, tot, numai la el ca la nimeni. O temete de Dumnezeu, dăți seama ce faci, aruncă acest foc și cere iertare dela Dumnezeu.

Vorbria de rău, foc din iad. Acest foc e făcut din multe lemne rele; din interes personal, din gelozie, din răutatea inimii. Mulți cu cât îl aprind, cu atât se bucură mai tare, cred că mare ispravă au făcut. Nu văd în orbirea lor cum, cu focul diavolului vreau să răspândească Impărăția lui Dumnezeu. Umblând cu acest foc, te arzi așa de rău, de cu mare greutate poți să te vindeci de arsura ta.

Fătărnicia aceasta e arma diavolului azi, e metoda lui. Dece din față ești cu cutare într'un fel, iar din dos altfel? Dece ești cu două fețe? Dece te arzi singur pe

(Continuare în pag. 8-a)

AVRAAM

Genesa 12:1-9

de E. Marinca

(Urmare din numărul trecut)

Credinciosul promisiunilor

Domnul îi spune că el va avea un fiu. Dacă până la această etapă ei n'au avut copii, însemna o imposibilitate de-a mai avea copii. Dar Avraam crede. Crede, că ce Domnul zice nu poate să nu fie. Sigur, nu acum începe el să creadă. El are experiență cu Dumnezeu sau încă din Mesopotamia. Călătoria ce a făcut-o, tot prin credință a făcut-o. Pentru el o promisiune a Domnului, e ceva sigur. Nu e un cuvânt spus în vânt. Și Isac a venit.

Frate, soră și prietene, crezi tu în promisiunile Domnului tău? Ti-a promis ție ceva, undeva? Ai tu acasă o carte a Lui, în care El să-ți spună ceva? Citești tu Biblia în care sunt mii de promisiuni, făcute, — dacă vrei — direct ție? Sau poate n'o citești. Iar dacă citești, ți se pare că sunt scrise pentru alții. Sau doar nu crezi că ce e scris, se împlinește chiar cu tine. Dacă nu crezi promisiunile Domnului ca făcute pentru tine, sigur stai foarte rău. Atunci nu poți fi creștin și nici credincios nu te poți numi. În loc de pace și bucurie, ai numai suspin și chin.

Te rog citește următoarele promisiuni și dacă până acum nu le-ai crezut ca făcute direct ție, fă aceasta chiar acum. Și uită-te la trecut că ai să vezi, că, Domnul și până acum le-a împlinit față de tine. Matei 7:7-11, Iacov 1:5-6, I. Petru 5:7, Ps. 46 și 91, I Cor. 10:13, Rom. 8:28, Matei 3:25-34.

Dacă crezi, nu te înspăimântă nici prezentul cu valurile și ispitele lui, și nici viitorul cu amenințările lui. Ști că Domnul care promite, te va trece bine peste „valea umbrei morții”, cum a trecut pe toți credincioșii lui dela Avraam și până astăzi.

Statornicul și darnicul

Avraam e iubit de Domnul mult, pentru calitățile lui minunate.

Legătura lui cu Dumnezeu, ascultarea lui, recunoștința, omul păcii, eliberatorul, mijlocitorul și credincioșia promisiunilor Domnului, la apropiat de inima Tatălui.

Dar fiindcă îl iubește și ca să-l poată iubi fără rezervă, Domnul

vrea să se convingă cât e de statornic, iubitor și darnic Avraam. Vrea să știe iubește el ceva în lume mai mult ca pe Domnul sau nu. Atunci îi cere pe Isac ca să-l aducă jertfă. Pe singurul fiu dorit și așteptat aproape o sută de ani. Acum el trebuie să treacă prin focul curățitor. Această încercare trebuie să descopere tot ce e Avraam. Și l-a descoperit.

E mult un fiu pentru inima unui tată sau mamă. Vieța e în stare s'o dea pentru el, cu atât mai mult tot ce are. Așa era Isac pentru inima lui Avraam. Ce n'ar fi dat în locul lui! Turme, slugi și orice ușor se mai puteau câștiga, dar un „Isac” care abia la o sută de ani a venit cum va mai veni, dacă se dă jertfă?!

Dar Domnului îi trebuie numai pe Isac. Ce va iubi acum Avraam mai mult, pe Isac sau pe Domnul, care a dat pe Isac. Avraam alege pe Domnul, și dacă cere pe Isac, pe Isac i-l dă. Pentru el Domnul e mai mult ca orice, e totul. Domnul s'a convins acum de dragostea și statornicia lui Avraam. El e gata și dă Domnului ce are mai scump. Atunci și Domnul îi promite lui ce are mai scump și de preț, aici pe pământ și sus în cer. Și i-a dat.

Ce faci tu frate și soră, când Domnul te trece prin focul încercărilor? Il mai iubești? Când îți ia soțul, soția, copilul, sănătatea sau ai alte pagube. Când toate parcă merg împotriva ta. Il iubești tu atunci? Crezi tu că El și atunci Le iubește? Sau murmuri și critici că de ce lasă să vină acestea greutăți și nenorociri peste tine. Avraam și Iov n'au murmurat. A mulțumit Domnului și pentru bine, dar și pentru rău. Căci Domnul din ce li s'a părut lor că e un mare rău, a scos un mare bine har și bucurie.

Gândiți-vă la bucuria lui Avraam, cât a fost ea de mare, după ce s'a supus vocii Domnului în liniște. Atunci când s'a convins că el are pe Domnul, care numai bine i-a făcut și i-a dorit. Deși a cerut pe Isac. Si ce-a primit Iov la sfârșitul vieții în schimbul răbdării și a supunerii?!

Din ce ni se pare nouă un mare rău, Domnul scoate un mare bine, când noi îl primim ca din mâna Lui. Avraam a dat Domnului ce a

avut mai scump și n'a murmurat. Tu ce dai? Nu cumva spui, că se cere prea mult și nu-l mai poți urma? Avraam a fost statornic. A iubit pe Domnul și în bine și în rău.

Ce minunat e să vezi pe frați și surori, că iubesc pe Domnul și acasă în mijlocul familiei și de fraților și departe de casă și de frați, între străini, în fabrici, în armată, și ori unde. Și când le merge bine, dar și când le merge rău, ei iubesc și iar iubesc, fiindcă sunt iubiți.

Ei sunt următorii lui Avraam, Iov, Moise, Ilie, David și a miilor de oameni a lui Dumnezeu ei îi așteaptă Isus cu toți aceștia cari i-a fost credincioși. Ești și tu următorul lor? Vei fi și tu acolo la „acea masă”? — Dacă vrei și crezi, poți să fii. Cine l-a ajutat pe Avraam, te ajută și pe tine.

Credința fermă în existența lui Dumnezeu

Una dintre cele mai mari trebuințe de astăzi este, să fi ferm convins că, există Dumnezeu.

„Este un Dumnezeu”; toată natura strigă,

Toată natura dovedește că este Dumnezeu.

„Nu este Dumnezeu”, răspunde nebunul,

A cărui inimă este mai amortită decât bulgărul de pământ

Bulgărul recunoscător, răcorit cu ploaie,

Presară flori dealungul drumului Creatorului său;

Inima nebunului, tot a nebunului rămâne,

Neatinsă de iubire și nemișcată de mânie.

Și totuși nenorocitul, pe sine însuși se înșală.

Pe când diavolii cred și tremurând zboară —

Nebunul tremură, cu toate că nu crede —

Și conștiința lui mare cu totul”.

Omul atunci păcătuiește mai degrabă, când nu se gândește că există Dumnezeu. Căci dacă se gândește neîncetat la Dumnezeu, atunci va zice hotărît: „Cum pot eu să fac un păcat împotriva lui Dumnezeu?”

tr. N. IOSIVESCU

„Sunt curat”

Fapt. 18:6.

Aceste sunt cuvintele Ap. Pavel, rostite la Corint, când și-a anunțat începutul misiunii sale printre neamuri. Ce frumos! Înainte stau milioane de oameni dintre neamuri, iar el, omul chemat pentru a fi apostolul lor, e ferm convins, e hotărât și conștient de noua cale, de noua misiune, și înainte de a începe la drumul plin de spini, cotit și cu greutate, el face această spovedanie a inimii sale. „Sunt curat”, spune el. Putea fi un alt rezultat al misiunii sale? Nu, biruința și reușita e rodul încercărilor lui.

Inceputul bun e chezașia biruinții. Nu se poate aștepta dela unul cu conștiința murdară, cu gândul plin de păcate, cu inima încărcată de poftă, să aducă acelaș rod, ca unul cu curățenia de inimă. Deaceia Isus cere ca toți credincioșii Săi să fie oameni născuți din nou. Trecutul să fie mort, iar viața lor să fie o viață nouă. Și crede-mă, că dacă tu nu poți spune ca Ap. Pavel „sunt curat”, atunci nu se pot lega mari speranțe de tine. Ziua bună se cunoaște de dimineața, e vorba din bătrâni. Tot așa putem spune noi credincioșii că, oamenii, stâlpi în Casa Domnului, se cunosc la începutul lor.

Curățenia vieții e o podoabă a închinăciunii. Observați când Ap. Ioan povestește în Apocalipsa lucrurile văzute în cer. Spune el, că acolo toți sfinții sunt în haine albe. Dar, cu siguranță, că numai acel, care în viață, pe pământ și-a păstrat haina curată, poate fi îmbrăcat în cer în haina albă. Ap. Pavel se închină, dar el spune: „Eu sunt curat”. Și, hotărât că închinăciunea lui a ajuns înaintea Tatălui. De câte ori nu te-ai rugat tu, și n'ai primit niciun răspuns. Care-i cauza? Nu știi. Cu toată siguranța, printre altele e și necurătenia vieții. Nu ne prea dăm mai mare osteneală spre a fi cât mai curați. Lumea cu păcatele ei a pătruns în viețile credincioșilor pe căi atât de iscusite, încât ei nici nu știu sărmanii. Păcatele s'au strecurat în familiile credincioșilor, în biserici chiar. Ah, ce binecuvântare, ce creștinism glorios, când fiecare, personal va putea spune: „Eu sunt curat”. Ce închinăcune e acea pornită din inimă curată, din cuget

curat, rostită cu buze curate!

Această înnoire a vieții, această curățenie, e câștigată prin spălarea în sângele lui Isus. La crucea de pe Golgota, în sângele stors din trupul lui Isus, viața celui ce vine acolo, se înnoiește. Cele vechi, trec și pier, iar noul urmaș al Celui răstignit e un om nou. „Eu sunt curat”, spune Ap. Pavel, dar numai după ce s'a pocăit, a venit cu credință sinceră la Domnul Isus. Numai acolo, în sângele Mielului lui Dumnezeu se găsește spălarea și înnoirea vieții. Când vei înțelege suflete dragă, acest adevăr de neclintit? Când vei putea spune „sunt curat”?

Sunt timpuri, când lumea, Hristos și biserica au nevoie de oameni curați. Tu trebuie să fi un om curat. Vieța ta trebuie purificată, scuturată ca să devină curată. Tu trebuie să fi ceace a spus Isus: „lumina lumii” și „alții văzând faptele tale să mărească pe Tatăl”.

Fi curat tu, ajută pe fratele tău să devină și el, ca astfel lumea să fie mai bună, mai curată. Alungă din mintea ta orice murdărie, înlătură din apropierea ta orice ar fi în stare să te influențeze spre rău. Fi curat, fi sfânt, tu urmaș al lui Isus.

ȚICHIL

INCREDEREA

UN CUVÂNT FETELOR NOASTRE

de Iosefina Seracu

Imi spunea odată o colegă: „Mă simt așa de fericită, când știu, că cineva are încredere în mine; fac tot posibilul, ca să-i răsplătesc această încredere”. Aceasta ar trebui să fie atitudinea noastră față de marea încredere pe care o are Domnul Isus, — în cei mântuiți prin jertfa Sa și prin urmare și în noi fetele. Încrederea aceasta, stă în faptul că, El înălțându-se la cer, a lăsat pe umerii noștri a tuturor o mare și sfântă însărcinare: de-a continua opera Sa minunată.

Și acum, cum am putea noi mai bine să-I răsplătim această încredere? Eu cred că, tot prin INCREDERE.

A crede înseamnă a primi. A te încrede înseamnă a da. Atunci, când ai crezut în El, L-ai primit în inimă — atunci când te-ai încrezut în El — te-ai dat Lui. A da „cuiva”, „ceva” înseamnă a nu mai fi stăpân pe acel „ceva”. A încredința: viața, puterea și inima Domnului înseamnă a nu mai fi stăpâna lor. Înseamnă, a avea El dreptul de control și conducere a vieții tale. Draga mea, poate vei spune că e prea mult... Da. E foarte adevărat, că fetele trebuie să fie stăpâne pe sine, să fie foarte atente în cine se încred — pentru că ele se știu încrede sincer — și cauza acestei frumoase calități sinceritatea, aduce urmări grave de multe ori.

Tochmai de aceea vin astăzi să vă recomand o Persoană, în care vă puteți încrede cu toată sinceritatea și țărnia voastră. O Persoană a cărui prietenie nu

a condus pe nimenea pe drumul decepției, a cărui iubire a mers până la jertfă și-a cărui stăruință nu cunoaște oboseală. O Persoană, care v'a mântuit din lumea plină de păcate — și care vrea să vă conducă mai departe prin viață la desăvârșire. Astăzi vă cheamă, vă roagă să-I depuneți la Tronul Harului Său, viața și puterea voastră. Intreaga voastră sbuciumare — toată grija, toată teama și nesiguranța — toate planurile realizate și spulberate pe care le nutriți pentru viitor...

El promite rezolvarea și celor mai gingașe probleme ale voastre, în schimbul predării complete, încrederii fără condiții în mâna Sa iubitoare. Nu vă uitați la urmările momentane ale încrederii. Se poate ca planurile tale mărețe pentru viitor să le vezi spulberate, momentan. Ai visat lucruri mărețe și strălucite, iar până acolo un drum împodobil cu roze, cu succese — iar realitatea te-a obligat să te oprești în pragul visurilor tale. Nu uita: dacă ești sigură de Acela, în care te-ai încredințat, — fericirea — pe care o căuți — e acolo în umilință în sărăcie.

Încredințează-ți lucrările în mâna Domnului și îți vor izbuti planurile. Lasă ca planurile tale pentru El, să coincidă cu planurile Lui pentru tine. Lasă ca în urma serviciului mare și sfânt, de conducere a vieții tale — El să primească din partea ta o predare completă a talentelor și puterilor tale în „SERVICIUL SAU”.

ATALIA

de Earl Truitt

„Atalia, mama lui Ahazia, văzând că fiul ei a murit, s'a sculat și a omorât pe toți cei de neam împărătesc”.

II. Imp. 11:1. De citit: II. Cron 22.

Epoca de aur a lui Israel trecuse. În loc de un imperiu mare, erau două împărății: Israel, cu capitala la Sihem și Iuda, cu centrul la Ierusalim. Ahab, regele lui Israel a dat pe fiica sa, Atalia, de soție regelui lui Iuda, Ioram, Israel a devenit nesuferit de Dumnezeu printr'o femeie păgână, Isabela. Și acest rău a fost transmis Iudei tot printr'o femeie, Atalia. Se spune despre bărbatul ei, Ioram: „El a umblat în calea împărăților lui Israel, cum făcuse casa lui Ahab, și a făcut ce este rău înaintea Domnului”. Prin influența acestei soții, regele Ioram a omorât cu sabia pe toți frații săi și pe câțiva dintre capii lui Israel. Probabil că soția lui, Atalia, i-ar fi zis, că mai bine să scape de aceștia, care ar putea vrea tronul. Ea a vrut să fie sigură de poziția ei.

Deci, ea l-a îndemnat nu numai la ucidere, ci și la idolatrie. „Ioram a făcut chiar înălțimi în munții lui Iuda”. O soție bună! Ea poate aduce fericire și prosperitate în lume. Puterea unei soții spre bine sau rău, este foarte mare. O soție bună este pentru un om înțelepciune, curaj, putere, speranță și bărbăție. O soție rea este confuziune, slăbiciune, necazuri, disperare. Ce soție păcătoasă a fost Atalia! Ea a învățat dela o altă femeie, Isabela.

Dar Dumnezeu nu se lasă jocos de o femeie rea. „Domnul n'a vrut să piardă casa lui David”. Deci, El a trimis pedeapsă și războiu în Iuda. „Domnul va lovi cu o mare urgie pe poporul tău, pe fiii tăi, pe nevestele tale și tot ce este al tău”. II. Cron., 21:14. Acest rege va suferi, împreună cu poporul pe care l-a nenorocit, fiindcă a ascultat de o femeie rea. „Iar pe tine te va lovi cu o boală grea, cu o boală de măruntăie, care se va îngreua din zi în zi, până când îți vor ieși măruntăiele din pricina tăriei bolii”. Isabela a adus otrava din Sidon și a injectat-o în vinele lui Israel. Și acum Atalia introduce aceeași otravă în vinele Ierusalimului.

Regina—Mamă

Ioram a murit fără să lase părerere de rău în urmă. Ahazia, cel mai tânăr fiu al lui este pus împărat în Ierusalim. Ca și tatăl lui, „el a umblat în căile casei lui Ahab, căci mama sa îi dădea sfaturi nelegiuite”. Atalia ca mamă! Ea era păgână și l-a crescut pe fiul său în aceeași religie. Cuvântul lui Dumnezeu a fost pierdut, Templul n'a fost vizitat, iar Baal a devenit zeul poporului. Ea vrea ca fiul său să stabilească religia ei păgână în Israel. Ce putere are o mamă! Mama face prima impresie asupra copilului. Ea alege și hotărăște soarta copilului. Ea dă tonul dorințelor și face ca paharul vieții să fie amar, sau dulce. Impresiile făcute de ea, rămân neșterse.

Influența mamei este o binecuvântare, ori un blestem. Ea este puternică. Influența ei începe la naștere, ne conduce prin toată viața, este cu noi la moarte, și determină veșnicia noastră. Napoleon a spus: „Ceea ce îi lipsește Franței, sunt mame bune. Pe urmă fii sigur, că are fii buni”. România are nevoie de mame bune, sfinte, evlavioase, pentru a avea fii și fiice sfinte. Chiar o regină poate fi o mamă rea. De pildă, Isabela și Atalia.

Impărăteasă și bunică

După moartea lui Ioram, Ahazia avea ca sfetnici pe cei din casa lui Ahab, „spre pierzarea lui”. El s'a dus împreună cu regele lui Israel, Ioram, fiul lui Ahab în războiu cu Siria. Cine este mai de compătimit decât acest prinț tânăr, care a domnit numai un an? După sfatul ei, el formează o tovărășie cu aceia care erau contra lui Dumnezeu și prin urmare trebuie să piardă. Sfatul pe care noi îl primim, are mult de a face cu caracterul și cu viața noastră și natural cu soarta pe care ni-o făurim.

Soarta lui Ahazia, fiul Ataliei a fost legată de Ioram, prietenul și vecinul lui. Ioram s'a rănit în luptă și s'a întors la palatul său din Izrael. Ahazia i-a făcut o vizită. Mâna Domnului l-a condus acolo, ca să primească pedeapsa meritată prin pierderea tronului. El a pierit împreună cu aliatul lui de Iehu, trimisul lui Dumnezeu.

După ce fiul ei moare, Atalia își dă seama că, ar putea fi regină. Dar în drumul ei spre tronul domniei, erau nepoții ei. Deci trebuiau omorâți. „Atalia, mama lui Ahazia, văzând că fiul ei a murit, s'a sculat și a omorât toți neamul împărătesc al casei lui Iuda”. Până la ce adâncimi de decădere morală poate să ajungă o femeie! Ea s'a lăsat pradă răului. Astfel, Atalia s'a dovedit o fiică adevărată a Isabelei. În loc de a plânge pe fiul ei și a face tot posibilul, să scape pe cei mici, pe nepoții ei dela sabia lui Iehu, ea singură a făcut să fie omorâți. Era o mamă nenaturală. O mamă adevărată iubește orice copil, se sacrifică pentru copilașii mici, se pune între ei și orice pericol. Nu este femeie, nu este mamă, nu este bunică acea fiară, care poate cu sabia plină de sânge, să ia viața pe care Dumnezeu a dat-o copiilor, numai ca ea să fie împărăteasă. Credea, că tot neamul regesc a fost distrus. Dar Dumnezeu are grijă de ai Săi. Dacă El făgăduiește ceva, se ține de cuvânt.

Pierzarea

Pe când Atalia își omora nepoții, o altă femeie a fost întrebuințată de Dumnezeu ca să scape pe unul, care va continua seminția, după promisiunea Lui. „Dar Ioșabeat, a luat pe Ioas, fiul lui Ahazia, l-a ridicat din mijlocul fiilor împăratului, când au fost omorâți, și l-a pus cu doica lui în odaia paturilor. Astfel l-a ascuns Ioșabeat”. Această Ioșabeat a fost fiica unei alte soții. Deci, ea era mătușa lui Ioas, un copil mic. Dumnezeu a folosit o femeie bună să zădărnicească răul făcut de una decăzută.

Ioșabeat a fost soția preotului lui Dumnezeu. Preotul și soția lui au ascuns pe micul prinț, Ioas, în Templu.

Atalia, crezând că stă bine, fără rival, a ocupat tronul Iudei, timp de șase ani.

(Continuare în numărul viitor)

PÂNĂ AICI
NE-A AJUTAT
DOMNUL!

MANA ZILNICĂ

Texte explicate pentru citirea zilnică a Bibliei

Tălmăcirile sunt făcute de fr. NICHIFOR MARCU

Duminică, 8 Septembrie.

LAUDAȚI PE DOMNUL

Ps. 148.

Nu știm numele acestui om a lui Dumnezeu, care stă în mijlocul naturii și poruncește tuturor lucrurilor, tuturor animalelor și tuturor oamenilor să laude pe Domnul. Însă faptul acesta de a simți așa de puternic, ca Dumnezeu să fie laudat, ne arată că scriitorul

Cunoaște pe Dumnezeu.

Cine cunoaște pe Dumnezeu, ca Atotcreator va lauda pe Domnul. Cine cunoaște pe Dumnezeu ca Susținătorul tuturor lucrurilor acela nu se va putea țineea să nu laude pe Domnul. Cine cunosc pe Dumnezeu ca pe Mântuitorul lui personal, ca pe marele iertător, acela nu se va putea țineea să nu laude pe Domnul. Stăruința fierbinte a omului lui Dumnezeu ne arată, că el se găsește

Aproape de Dumnezeu.

Fii sigur că dacă nu vei fi conștient de prezența lui Dumnezeu, nu vei putea lauda, dar nici nu vei stăruia ca alți să-l laude. Focul laudei pentru Dumnezeu nu se aprinde în altă parte, decât lângă Dumnezeu. Iați starea de credință, că Dumnezeu e lângă tine, crede aceasta până va deveni realitatea vieții, apoi proslăvește-L, laudă-L, căci pentru aceasta ai fost creat. Atunci vei vedea minuni în viața ta sufletească.

Luni, 9 Septembrie.

TOATE AȘTEAPTĂ

Ps. 104. 16—30.

Psalmistul privește minunatele lucrări ale lui Dumnezeu, le cercetează și găsește pricină de mari mulțumiri sufletești. Scopul lui este ca văzând aceste minuni, să vadă mai bine pe Dumnezeu.

El vede înțelepciunea lui Dumnezeu

care a îmbrăcat așa de minunat, așa de desăvârșit natura. Psalmistul izbucnește în admirație, iar sfârșitul se termină prin cuvinte de laudă.

Vede codri în munți Libanului sădiți de Dumnezeu. Apoi ne arată cocostărcii cu aripile mari, mergând la cuiburile lor din chiparoși; pomi foarte înalți întotdeauna înfrunziți. Iar pe stâncile înalte ale munților sunt țapi sălbateci, zvelți și îndrăzneți. Apoi vorbește de crocodili, de lei, care strigă la Dumnezeu după hrană.

El vede grija lui Dumnezeu

Așa după cum a spus Domnul Isus, Dumnezeu îngrijește de păsări, fără voia lui una nu moare. Toate există prin Dumnezeu, ele toate trăiesc, dacă Dumnezeu le dă hrană. Dumnezeu ar putea face ca păsările, să caute hrană și să nu aștepte, la fel și animalele, — atunci toate ar pieri. Dar Dumnezeu îngrijește de toate, El le dă hrană la vreme, zice Biblia și le liniștește când sunt bolnave.

Isoare de laudă

Tot ce vede și ce gândește, îi ajută să laude pe Dumnezeu, să-l cunoască lucrarea, să-L proslăvească și să-L glorifice. Tot ce cunoști, trebuie să-ți folosească pentru a-L lauda pe Creator.

Marti, 10 Septembrie.

CREȘTEȚI

Genesa 1. 20—25.

După ce Dumnezeu a creat pământul și tot ce este pe el, a dat cea mai mare poruncă plantelor și animalelor de pretutindeni, creșteți și înmulțiți-vă.

Un mare incediu se produce la o mare gospodărie, mai multe rânduri de pomi fură pârjolii. Pe la sfârșitul lui Septembrie, crengile, care au suferit mai puțin, au înflorit ca în Mai. Mai multe tufe de lilieci au fost distruse de cantaride, niște gândaci otrăvicioși, în timpul verii, prin Octombrie însă au înflorit din nou în toată frumusețea. E ciudat cu păpădia, dacă e cosită odată, când e în floare, imediat încearcă să facă alte flori, dacă din nou e cosită, ea din nou face flori, însă așa de lipite de pământ, încât coasa nu le mai prinde. La plantele cele mai mici ca și la arborii de 120 m. e o luptă mare pe viață și moarte de a asculta de aceasta poruncă, creșteți și înmulțiți-vă în orice loc și în orice împrejurare.

La fel și cu animalele pești mici sunt în foarte mare primejdie de a fi înghițiți și de exemplu știuca produce cam 100.000 ouă, iar cega de zeci ori mai mult, pentru că altfel ar dispărea neamul peștilor. Toate animalele dela cele mai mici până la cele mai mari cresc în proporție, pentru că frumusețea și armonia divină în aer, pe pământ și în apă să fie păstrată: Creșteți! Această poruncă e dată și omului cu privire la viața spirituală. Dumnezeu nu iubește pe cei ce stau pe loc.

Miercuri, 10 Septembrie.

PUTEREA CELUI SLAB

Prov. 30. 24—31.

Intr'adevăr aceste patru feluri de animale sunt mici, dar sunt foarte înțelepte pentru faptul cum știu să se poarte.

1. Furnica înțeleaptă prin harnicie

Lenesule mergi la furnică și învață, ne spune Scriptura. Ele au înțelepciune, pentru că întotdeauna prețuiesc timpul. Ele nu stau degeaba năciodată, ci merg, vin, caută, găsesc. De multă ori o furnică duce un lucru de cincisprezece ori mai mare, ca ea. Ea mereu strânge hrană, că știe, că dacă nu ajunge hrană, e rău. Înțelepciunea lor nu le lasă să facă experiență cu foamea. Mulți n'au pentru sufletele lor atâtea sânguință și grijă, cât are furnica pentru corpul ei.

2. Șoareci de munte

nu-s puternici, dar sunt siguri de locuința lor în munte, pentru aceasta versetul spune, că-s înțelepți. În munte nimeni nu i poate ataca: nu le poate îneca apa, focul nu le poate arde. Acela e înțelept, care are ca locuință pe Dumnezeu, pentru care Dumnezeu e refugiu, e sprijin,

etc. care are garanția și temeliea vieții în Dumnezeu.

3. Lăcustele

sunt înțelepte pentru că merg în cete. Ele n'au conducător, n'au instruitor, dar n'au nici certuri, nici desbinări, nici partide, mulți nu-s așa de înțelepți în aceasta privință ca lăcusta.

4. Paianjenul

e prins cu mâna, dar se găsește în casele împăraților. Fără să ceară voie, fără să plătească chirie, chiar fără să fie frumos. Pentru aceasta e înțelept. Pe câți oameni nu-i cheamă Dumnezeu în palatele sale strălucite și eterne și totuși ei preferă să rămână în murdărie, în colbăile, destrăbălări și a plăcerilor păcatului, paianjenul e mai înțelept în aceasta privință, căci merge nepoftit.

Joi, 11 Septembrie.

DARUL LUI DUMNEZEU

Iov. 39. 5—19.

Zadarnic i-au vorbit prieteni lui Iov, vorbirile lor n'au putut ajuta nimic suferințelor lui mari. Ca să-l mângâie, ca să-l ajute, trebuia să vorbească Dumnezeu. Dumnezeu i-a vorbit. Este foarte frumoasă vorbirea lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu îi vorbește despre problemele lui, despre viața lui, adică despre pustiu, despre animalele din pustiu, despre lucruri cu care el vine zilnic în contact, întrebările cele mai simple.

Dumnezeu îi vorbește fiecărui

potrivit stării, în care se află. Unul e lucrător în mină, Dumnezeu îl întreabă, cum de nu se teme să stea acolo nemântuit. Spunea un frate, că mergând cu trenul, se uita pe geam, i-a venit deodată o întrebare, ce ai face dacă ar fi acum o ciocnire de trenuri, îndată ciocnirea avut loc. Apoi a primit mântuirea. Unui bogat îi vorbește; Ce ai face, dacă mâine vei muri? Tolstoi, marele scriitor rus se pomeni vorbind astfel: „Voi scrie, voi scrie până ce îi voi pune în umbră pe toți scriitorii”. O voce îi zise: „Și apoi”; — „Apoi voi cumpăra atâtea uoșii și voi fi cel mai mare bogătaş”. vocea îi zise: „Și apoi”; — „Apoi voi avea mai multă slavă și cinste mai mult decât Voltaire, Schiller și alți scriitori mari împreună”. Vocea îi zise din nou: „Și apoi”. La aceste cuvinte parcă un curent trecu prin el — rămase zdrobit.

Iov a fost biruit într'un fel, iar Tolstoi în altfel de Dumnezeu.

Vineri, 13 Septembrie.

LOCUIȚA PE STÂNCĂ

Iov. 39. 19—28.

Lui Iov îi plăcea calul Arab. Dumnezeu îi vorbește, îl întreabă despre cal, dar Iov nu mai poate răspunde. Lui Iov îi plac vulturii stâncilor, care fac acolo cuiburi, care planează deasupra pustii lor acela, unde sunt viței, miei și capre și Dumnezeu îi vorbește și-l întreabă: „Oare din porunca ta se înalță vulturul?” Mi-aduc aminte despre fra-

(Continuare în pag. 8-a)

VOI SUNTEȚI CASA LUI DUMNEZEU

(Urmare din pagina III-a)

tine? Cine poate să te vindece, când tu te nimicești singur pe tine? În loc să vezi acest foc diavolesc, te vezi încă înțelept, vai, vai. Roagă-te mult pentru cel ce nu-l poți iubi sau nu-ți place. Pentru că nu-ți este permis să duci foc din iad lângă Dumnezeu! Cum se împacă templul lui Dumnezeu cu idoli și cu foc străin? Înțelege bine, cât nu e târziu ura, mânia, minciuna, toate sunt focuri străine, care nimicesc templul divin. Nu uita unde este un:

Templu pentru Dumnezeu e și foc dela Dumnezeu

Au fost în pustie sute de mii de corturi, nu erau pentru Dumnezeu, nu era foc dela Dumnezeu.

Când ai curățit templul pentru Dumnezeu, imediat a și venit Duhul Sfânt. Focul ceresc orotatește ca niciun vrăjmaș, să nu se atingă de templul lui Dumnezeu. Focul ceresc conduce prin pustie, printre Amaleciți, printre șerpi infocați, peste ape, e biruitor întotdeauna. El dă hrană de ajuns, chiar acolo, unde e numai foame și moarte. E Dumnezeu stăpân în tine? Dacă simțești mai mare nevoia de Dumnezeu decât de mâncare, prieteni, avere, atunci da, dacă e invers, atunci ești un templu al păcatului, al fărâdelegi a celui rău.

Dacă Dumnezeu a vrut să locuiască într'un cort făcut de Moise, oare nu vrea să locuiască în-

tr'un templu viu, pe care l-a făcut El?

Dumnezeu a creiat, susține, în grijește, caută să desăvârșească templul tău pentru ce? Pentru cine?

MANA ZILNICĂ

(Urmare din pag. 6-a)

tele Martincovschi. Era ateist convins profesor la Universitatea din Moscova era astronom vestit. Și acolo în studiul lui asupra macrocosmului, acolo Dumnezeu i-a vorbit. Acolo după o experiență minunată cu Dumnezeu a ajuns un ucenic al lui Hristos, pentru care a suferit temnițe și surghinu. Dumnezeu a devenit stânca lui, locuința lui, vieala lui și necuvântarea lui. Să-l rugăm pe Dumnezeu să trezească așa, cum știe El mai mulți și din țara noastră.

Sâmbătă, 14 Septembrie.

DOUĂ CÂTE DOUĂ

Genesa 7. 1—10.

Animalele sunt foarte simțitoare în voia lui Dumnezeu. Ele n'au fost silite sau împinse în corabie înainte de potop ci ele au venit singure. Este foarte interesant că ele au știut, că va veni potopul și deaceia liniștite s'au dus în corabie. Desbinarea omului de Dumnezeu prin îngăduirea păcatelor i-au produs mari tulburări animalelor, dar dela început vedem, că animalele au trăit în Eden, fără să-i facă rău. Înaintea unui cutremur mare, mi-adăminte, cum îmi spunea cineva, că animalele au început să mugească să se nemiștească. Acest simț l-a pierdut omul prin păcat.

Chiar animalele ascultă de Creator cu atât mai mult ar trebui să asculte omul. Când oamenii știu, că va veni mânia și judecata lui Dumnezeu, nu caută să scape la crucea lui Hristos, care e o corabie pentru sufletele noastre. Dar animalele imediat au încercat să fugă de nimicire și de potop.

Curățenia inimii și legătura cu Dumnezeu e scăparea noastră.

Pentru Duminecă 29 Sept. 1940.

PLANUL LUI PAVIEL

CU PRIVIRE

LA DĂRNICIA CREȘTINĂ

ERIODIC

„In ziua dintâi a săptămânii”

ERSONAL

„fiecare din voi”

ROVIDENT

„să pună de o parte acasă”

ROPORȚIONAL

„Ce va putea după câștigul lui”.

REVENTIV

„ca să nu se strângă ajutoarele când voi veni eu”.

Cu închinăciune
Cu rugăciune
Cu bucurie
Obișnuit

Fiecare bărbat
Fiecare femeie
Fiecare băiat
Fiecare fată
Nu prin alții
Nu în comun

De mai înainte
De bună voe
Cu înțelepciune

În măsura câștigului
Cu recunoștință
Cu credincioșie
Simțindu-se dator

Cu mult timp înainte
Nu sunt deficite
Nu se fac datorii
Nu se plătește camătă
Nu e îngrijorare
Poți avea predicator bun.

Astfel